# FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 11 januari 2001 [1]

1. I förevarande förfarande avseende fördragsbrott har kommissionen gjort gällande att Republiken Frankrike inte har verkställt ett beslut om återkrav av ett stöd.

2. Den 4 november 1998 fattade kommissionen ett beslut som gällde det stöd som Frankrike beviljat företaget Nouvelle Filature Lainière de Roubaix. [2]

3. Av beslutet framgår bland annat följande:

"*Artikel 4*

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från mottagaren Nouvelle Filature Lainière de Roubaix återkräva det stöd som avses i artikel 2 och som olagligen redan betalats ut.

2. Återkrävandet skall ske enligt förfaranden i nationell lagstiftning. Ränta tas ut från och med den dag stödet betalades ut till och med den dag det faktiskt återbetalats. Räntesatsen motsvarar referensräntesatsen för beräkning av regionalstödordningars nettobidragsekvivalent.

3. Frankrike skall utan dröjsmål avskaffa det stöd som avses i artikel 3 genom att tillämpa normala marknadsvillkor som minst motsvarar den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt lånet beviljades.

*Artikel 5*

Frankrike skall senast inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut till kommissionen anmäla vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet."

1 — Originalspråk: tyska.

2 — Offentliggjort genom skrivelse av den 17 november 1998 under ärendenummer K(1998) 3515 (EGT L 145, 1999, s. 18).

4. Republiken Frankrike väckte talan, som inkom till domstolens kansli den 26 januari 1999, om ogiltigförklaring av detta beslut.[3] För en redogörelse av de närmare sakomständigheterna hänvisas till förslaget till avgörande i detta mål.

5. I skrivelse av den 3 februari 1999 anmodade kommissionen de franska myndigheterna om att till kommissionen anmäla de åtgärder som vidtagits för att verkställa beslutet, och angav att den i annat fall skulle väcka talan vid EG-domstolen i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG). Eftersom kommissionen inte erhöll något svar på denna skrivelse, väckte den förevarande talan den 13 juli 1999.

6. Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 189 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 fjärde stycket EG) och artiklarna 4 och 5 i kommissionens beslut av den 4 november 1998, offentliggjort den 17 november 1998, genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att hos stödmottagaren "Nouvelle Filature Lainière de Roubaix" kräva tillbaka stöd som förklarats rättsstridigt eller oförenligt med den gemensamma marknaden,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Parternas argument

7. Kommissionen har gjort gällande att en talan om ogiltigförklaring inte medför något uppskov med verkställighet och att Frankrike i mål C-17/99 inte har ansökt om interimistiska åtgärder. Frankrike är därför, enligt kommissionen, skyldig att följa beslutet.

8. Enligt fast rättspraxis kan en medlemsstat endast undgå sin skyldighet att återkräva ett stöd om det föreligger ett absolut hinder därför. I förevarande fall finns det inget som tyder på att så är fallet.

9. Kommissionen har tillagt att Frankrike har åsidosatt sin skyldighet att lojalt samarbeta med kommissionen, eftersom de franska myndigheterna varken besvarat kommissionens anmodan eller på något

3 — Mål C-17/99, Republiken Frankrike mot kommissionen, se förslag till avgörande av den 11 januari 2001 (dom av den 22 mars 2001, REG 2001, s. I-2481 och I-2484).

annat sätt påpekat eventuella hinder för att återkräva stödet eller föreslagit alternativa åtgärder för att verkställa beslutet. Det är uppenbart att Frankrike inte har gjort några som helst ansträngningar för att återkräva stödet.

10. Den franska regeringen har gjort gällande att den är medveten om att den är skyldig att återkräva stödet, men att den hittills inte har varit i stånd att uppfylla denna skyldighet.

11. Den franska regeringen har anfört att den tillsammans med det berörda företaget har försökt finna ett sätt att verkställa skyldigheten att återkräva stödet. Trots att ett omedelbart återkrav av hela stödet skulle medföra att företaget gick i konkurs — en omständighet som enligt domstolens rättspraxis, vilken den franska regeringen har kännedom om, inte kan berättiga en underlåtelse att återkräva — har den franska regeringen inte gjort detta gällande mot kommissionen.

12. Den franska regeringen har väckt den ovannämnda ogiltighetstalan, men har på grund av sin kännedom om domstolens rättspraxis inte ansökt om interimistiska åtgärder.

13. Vid den muntliga förhandlingen i mål C-17/99 den 23 november 2000 upplyste den franska regeringens ställföreträdare om att Nouvelle Filature Lainière de Roubaix under tiden har gått i konkurs och upplösts genom rättsligt beslut.

## Bedömning

14. Det är visserligen otillfredsställande att avgöra huruvida Frankrike har gjort sig skyldig till fördragsbrott genom att, i vart fall tillfälligt, underlåta att återkräva ett stöd, medan en talan mot beslutet rörande stödet fortfarande är anhängig vid domstolen. [4] Såsom även den franska regeringen har medgett är rättspraxis i denna fråga emellertid klar.

4 — Se generaladvokaten Ruiz-Jarabo Colomers förslag till avgörande av den 28 oktober 1999 i mål C-404/97, kommissionen mot Portugal (REG 2000, s. I-4897), punkt 30 ff.

15. Domstolen har nyligen fastställt följande: [5]

"34. Inom fördragets system för rättsmedel görs en åtskillnad mellan den talan som avses i artiklarna 169 och 170 i EG-fördraget (nu artiklarna 226 EG och 227 EG), vars syfte är att fastställa att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, och den talan som avses i artiklarna 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) och 175 i EG-fördraget (nu artikel 232 EG), vars syfte är att pröva huruvida gemenskapsinstitutionernas rättsakter eller passiva hållning är rättsenliga. Dessa rättsmedel har olika ändamål och styrs av olika regler. En medlemsstat kan således — i avsaknad av en fördragsbestämmelse som ger den en uttrycklig rätt till detta — inte framgångsrikt göra gällande att ett beslut som är riktat till den är rättsstridigt för att försvara sig mot en talan om fördragsbrott som grundas på ett åsidosättande av nämnda beslut (dom av den 30 juni 1988 i mål 226/87, kommissionen mot Grekland, REG 1988, s. 3611, punkt 14, och av den 27 oktober 1992 i mål C-74/91, kommissionen mot Tyskland, REG 1992, s. I-5437, punkt 10).

35. Det enda förhållande som skulle kunna leda till ett annat resultat är om rättsakten i fråga är behäftad med särskilt allvarliga och uppenbara fel så att det kan anses att den inte föreligger (dom av den 30 juni 1988 i det ovannämnda målet kommissionen mot Grekland, punkt 16, och dom av den 27 oktober 1992 i det ovannämnda målet kommissionen mot Tyskland, punkt 11).

36. Detta konstaterande gäller även inom ramen för en talan om fördragsbrott som grundas på artikel 93.2 andra stycket i fördraget."

16. I föreliggande fall finns det inget förhållande som tyder på att kommissionens beslut kan anses inte föreligga. Av förslaget till avgörande i mål C-17/99 av den 11 januari 2001 framgår snarare att det bör anses rättsenligt.

17. Domstolen har i domen i det ovannämnda målet C-404/97 [6] vidare fastställt följande:

"38. Av en fast rättspraxis följer att avskaffandet av ett rättsstridigt stöd genom återkrav är en logisk följd av att det har slagits fast att stödet är rättsstridigt och att denna följd inte kan vara beroende av den form i vilken stödet har beviljats (se bland annat dom av den 10 juni 1993 i mål C-183/91, kommissio-

5 — Dom av den 27 juni 2000 i mål C-404/97 (se fotnot 4), punkt 34 ff.

6 — Se ovan fotnot 4, punkt 38 ff.

nen mot Grekland, REG 1993, s. I-3131, punkt 16).

39. Den enda grund som en medlemsstat kan åberopa till sitt försvar vid en talan om fördragsbrott som kommissionen har väckt med stöd av artikel 93.2 i fördraget avser enligt domstolens rättspraxis ett absolut hinder för en korrekt verkställighet av beslutet (dom av den 4 april 1995 i mål C-348/93, kommissionen mot Italien, REG 1995, s. I-673, punkt 16)."

18. Slutligen har domstolen i den ovannämnda domen påpekat att ett "[beslut] presumeras... vara lagligt och är till alla delar bindande..., trots att det föreligger en talan om ogiltigförklaring". [7] Detta har även fastställts i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget. [8] I dessa föreskrifter hänvisas uttryckligen till att domstolen enligt artikel 185 i EG-fördraget (nu artikel 242 EG) kan förordna om uppskov med verkställigheten att återkräva ett stöd när en ogiltighetstalan har anhängiggjorts. [9]

19. Republiken Frankrike har inte begärt uppskov med sin skyldighet att återkräva stödet. Frankrike har visserligen angett att en sådan begäran mot bakgrund av domstolens rättspraxis inte hade någon utsikt att vinna bifall, men denna uppfattning har ingen betydelse i förevarande fall. Utan ett uppskov med verkställigheten kvarstår obestridligen skyldigheten att återkräva stödet. Republiken Frankrikes eventuella invändningar mot domstolens rättspraxis i denna fråga kan endast beaktas inom ramen för ett beslut rörande uppskov av ett beslut av kommissionen.

20. Inte heller den omständigheten att det företag som tilldelats stödet under tiden har gått i konkurs och avvecklats kan förändra resultatet av detta förfarande. För det första har Republiken Frankrike, även inom ramen för konkursförfarandet, en skyldighet att återkräva stödet. För det andra var Republiken Frankrike i enlighet med artikel 5 i kommissionens beslut skyldig att senast inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut till kommissionen anmäla vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet. [10] Republiken Frankrike har inte uppfyllt denna skyldighet.

7 — Dom i mål C-404/97 (se ovan fotnot 5), punkt 57.

8 — EGT L 83, s. 1.

9 — Se även generaladvokaten Ruiz-Jarabo Colomers förslag till avgörande i mål C-404/97 (se ovan fotnot 4), punkt 37.

10 — Se dom av den 15 januari 1986 i mål 52/84, kommissionen mot Belgien (REG 1986, s. 89), punkt 15.

## Förslag till avgörande

21. Jag föreslår därför att domstolen skall döma enligt följande:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 189 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 fjärde stycket EG) samt artiklarna 4 och 5 i kommissionens beslut av den 4 november 1998, vilket offentliggjordes den 17 november 1998, genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen vidta nödvändiga åtgärder för att av stödmottagaren Nouvelle Filature Lainière de Roubaix återkräva det stöd som i det ovannämnda beslutet fastställts vara rättsstridigt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

2) Republiken Frankrike förpliktas betala rättegångskostnaderna.